

ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙΣ ΒΙΒΛΙΟΝ

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΒΟΥΝΟΥ

Το πνεύμα του βουνού ή άρχοντας του βουνού όπως θέλετε πείτε τον, ζούσε στην Γερμανία, κοντά στα σύνορα της Βοημίας, σε ένα βουνό που λέγεται Ριζενγκμπίργκε. Η περιοχή που του άνηκε πάνω στην επιφάνεια της γης δεν ήταν μεγάλη, κάτω από το έδαφος όμως προχωρούσε σε βάθος, για εξήντα οχτώ ολόκληρα χιλιόμετρα, και εφτανε ως το κέντρο του πλανήτη μας.

Ο άρχοντας του βουνού ή πνεύμα του βουνού είχε ένα παρατσούκλι "ο Ραπανομέτρης ή Ρίμπετσαλ" αυτό το παρατσούκλι το πήρε εξαιτίας μιας κοπέλας. Αυτό το περιστατικό συνέβη σε μία ιστορία που θα σας διηγηθώ τώρα:

Μια μέρα καθώς ο Ρίμπετσαλ περπατούσε στο βουνό του άκουσε γυναικείες φωνές. Κρύφτηκε και περιμένε, σε λίγο είδε πέντε γυναίκες να κάνουν μπάνιο σε μία γούρνα. Αμέσως κατάλαβε ότι η μία ήταν πριγκίπισσα, και αμέσως την ερωτεύτηκε. Την επόμενη μέρα τα κορίτσια ξαναπήγαν στο βουνό για μπάνιο.

Όταν η κόρη του βασιλιά μπήκε στο νερό, κάτι την τράβηξε προς τα κάτω. Μετά από αρκετή ώρα κατάλαβε ότι ήταν στο κέντρο της γης. Ξαφνικά είδε έναν άντρα αρκετά

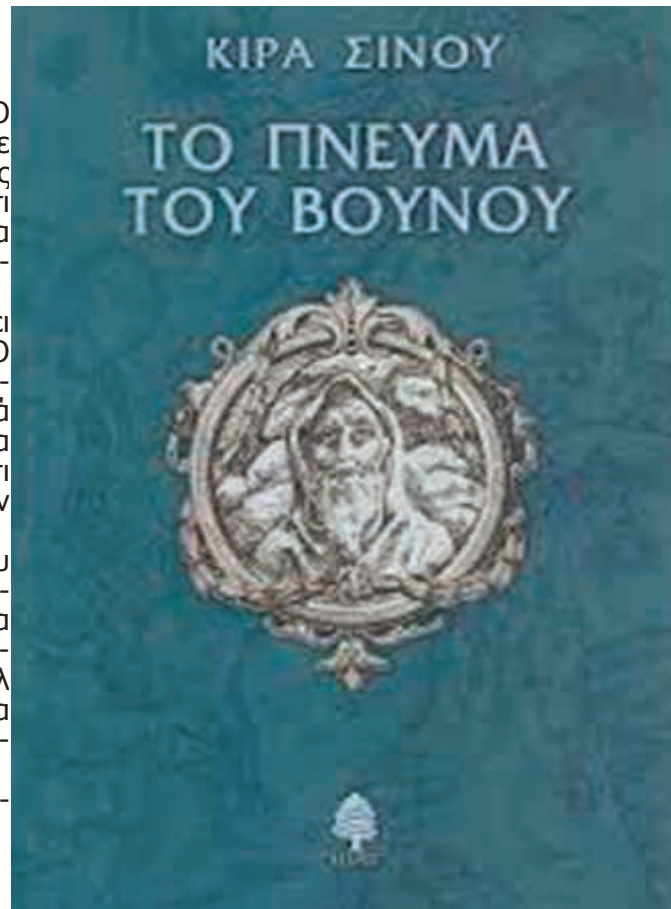
όμορφο που είχε κόκκινα μαλλιά. Ο άντρας της είπε ότι την αγαπούσε και ήθελε να την παντρευτεί. Επίσης της είπε ότι μπορούσε να κάνει ό,τι ήθελε τα ρουμπίνια, τα διαμάντια και τους υπόλοιπους πολύτιμους λίθους.

Η κόρη του βασιλιά για να το σκάσει συμφώνησε να τον παντρευτεί. Ο Ρίμπετσαλ είπε ότι για τους καλεσμένους θα μεταμόρφωνε μερικά ραπάνια σε ανθρώπους. Η κοπέλα είπε στον Άρχοντα του Βουνού ότι άμα τα μέτραγε λάθος δεν θα τον παντρευόταν.

Από το άγχος του ο Άρχοντας του Βουνού μέτραγε τα ραπάνια συνέχεια λάθος. Εντωμεταξύ η γυναίκα είχε πάρει ένα άλογο και προσπαθούσε να ξεφύγει αλλά ο Ρίμπετσαλ την κατάλαβε και προσπάθησε να την σταματήσει αλλά δεν τα κατάφερε.

Έτσι του βγήκε το όνομα Ρίμπετσαλ!

Γιώργος Κορινάτος Γεννατάς

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ

Ο Πέτρος είναι ένα εννιάχρονο αγόρι, που ζει την περίοδο της κατοχής. Όλα ξεκίνησαν από ένα κυριακάτικο πρωινό. Ο Πέτρος είχε να τελειώσει μια χαρτογραφία, αλλά εκείνη την ημέρα πέθανε το τριζόνι του και ήταν πολύ στεναχωρημένος, για να κάνει την χαρτογραφία του. Το μεσημέρι τους επισκέφθηκε ο θείος Άγγελος - όπως κάθε Κυριακή μεσημέρι - που ήταν στρατηγός και τους είπε πως πολύ σύντομα θα κηρυχθεί πόλεμος. Συμβούλεψε τη μαμά του Πέτρου να πάει τη Δευτέρα στο μπακάλη και να αγοράσει είδη πρώτης ανάγκης, όπως ζάχαρη και αλεύρι.

Το άλλο πρωί τον ξύπνησαν οι σειρήνες, είχε κηρυχθεί πόλεμος. Η

μαμά του έτρεξε γρήγορα στο μπακάλη μα γύρισε με άδεια χέρια. Γινόταν χαμός, δεν πρόλαβα να πάρω τίποτα είπε και αμέσως μετά πήγε ο θείος Άγγελος. Εκεί πέρα ήταν και η φίλη της Αντιγόνης, η αδελφή του Πέτρου, η Ρίτα, όπου έδωσε το χρυσό κολιέ της στον θείο Άγγελο. Ο μπαμπάς του Πέτρου, απολύθηκε από τη δουλειά του και από εκείνη τη μέρα, τσακωνόταν με τη μαμά του.

Ο Πέτρος είχε ένα φίλο το Γιάννη, ο Γιάννης αγαπούσε την Αντιγόνη, όμως της Αντιγόνης δεν της άρεσε, επειδή ήταν από το Γερ-

μανικό κολέγιο και είχε ένα καρύδι στο λαιμό, που ότανμίλαγε πήγαινε πάνω κάτω.

Οι γείτονες του Πέτρου είχαν έναν σκύλο τον Στορμ και ο φίλος του Πέτρου τον πήγε σε ένα άλλο σπίτι που έγραφαν προκηρύξεις γιατί η αφεντικίνα του ήταν αρραβωνιασμένη με έναν Γερμανό τον Γισούρτεν όπως τον φώναζε ο Πέτρος με τον Σωτήρη, τον κολλητό του, όπου είχε βρει μια καινούρια δουλειά να ζητιανεύει. Ο Πέτρος έμεινε έκπληκτος, εκείνη την ημέρα γυρίζοντας στο σπίτι έπιασε τον παππού του να ετοιμάζεται να σφάξει τον Θόδωρο τη χελώνα του. Ο παππούς του μόλις τον είδε, την άφησε στο πάτωμα, το μεσημέρι ο Πέτρος παραπονέθηκε πως δε χόρτασε, τότε ο παππούς του άρχισε να του φωνάζει και να του λέει: «Ποιος νομίζεις ότι χόρτασε;». Την κατάσταση έσωσε ο ταχυδρόμος που είχε φέρει ένα γράμμα από τον θείο Άγγελο. Τους έγραφε πως εκεί ήταν όλα καλά μόνο που τον ενοχλούσε το μεγάλο του δάχτυλο, η μαμά του νόμιζε πως είχε πάθει κρουοπάγημα και δεν είχε και άδικο.

Μετά από λίγες μέρες ο θείος Άγγελος πήγε σπίτι του με σκισμένα ρούχα και το χειρότερο είχε δώσει το χρυσό μενταγιόν της Ρίτας για μισό καρβέλι ψωμί. Ο Πέτρος πήγε στο δωμάτιό του στενοχωρημένος και σκεφτόταν τι θα πει στο Σωτήρη και το βράδυ άκουσε το θείο του να λέει: «Γρήγορα στα όπλα!» και άλλα πολλά είπε στην αδελφή του, αυτό σημαίνει ότι πολέμησε.

Το άλλο απόγευμα ο Γιάννης τον πήγε να δει τον Στορμ. Ο Γιάννης είπε πως θα τον παρουσιάσει με άλλο όνομα, θα τον λέγανε Τσουένι και ο Πέτρος θα φύλαγε τσίλιες όσο οι υπόλοιποι θα έγραφαν προκηρύξεις.

Μόλις γύρισε στο σπίτι η μαμά του, καθίσανε να φάνε αλλά κάτι τους διέκοψε. Ένας Γερμανός αστυνομικός έψαχνε για τον μπαμπά του Πέτρου που μάλλον συνεργαζόταν με τους αντάρτες αλλά φυσικά δεν του είπαν τίποτα. Φεύγοντας ο αστυνομικός πήρε μαζί του το Θόδωρο, τη χελώνα του Πέτρου. Οι γονείς του με το ζόρι τον συγκράτησαν να μην πέσει πάνω στον αστυνομικό.

Στο εργαστήριο μία κοπέλα του έκανε δώρο ένα μικρό γλυπτό χελώνας για να θυμάται το Θόδωρο. Εκείνη την ημέρα η αδελφή του ανακάλυψε που πήγαινε και εκείνος για να μην πει τίποτα της υποσχέθηκε πως θα την πάρει μαζί του.

Μετά από καιρό οι Γερμανοί άρχισαν να φεύγουν-τότε πήγαν όλοι σε διαμαρτυρία. Εκεί πέρα σκοτώθηκε η Δροσούλα και ο κολλητός του ο Σωτήρης.

Εριφύλη Βρυσά - Βασιλική Τσουβαλιά

